

РЕШЕНИЕ

№ 2972

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 04.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **11284** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 266 и следв. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], представлявано от В. Д. против Отговор изх.№ 10-53-03-635/19.05.2020г на директора на офис „Център“ при ТД на НАП С. ,потвърден с отговор изх.№ 24-10-1298/8/21.10.2020г на Директора на ТД на НАП С. . Посочва се от дружеството ,че по подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210И0735619/31.03.2020г е определен данък за довносяне в размер на 11105.99лв,а е внесло на посочени в жалбата периоди сумата 17371.26лв – общо ,която не е разпределена правилно и не са погасени конкретните задължения посочени от жалбоподателя . Счита „служебното „ погасяване на задълженията му за некоректно,поради което е поискал от органа по приходите да съобрази с изрично посочените в преводите основания за плащане и разпоредбите на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение в частност §25 от ПЗР на посочения закон ,съгласно който за 2020г , сроковете по чл.92 ал.2 и чл.217 ал.2 от ЗКПО са удължени до 30.06.2020г и погасените в конкретния случай задължения не са най-старите и/или тези, чийто срок за плащане изтича най-скоро.

Иска се от съда да отмени обжалвания отговор и да върне преписката на органа по приходите със указания за правилно погасяване на публичните задължения на дружеството ,вземайки предвид реда на възникването им , както и да се сторнират неправилно начислените лихви.

В съд.заседание жалбоподателя се представлява от адв. Р. и адв.П. , които поддържат

жалбата и твърдението за неправилно погасени автоматично от системата на НАП публични задържания на дружеството без да се отчита реда на тяхното възникване. В резултат на това неправомерно действие били начислени лихви забава по погасени в срок данъчни задължения. Претендират се разноси съгласно списък по чл.80 от ГПК Ответника чрез юриск.К. моли да се остави решението в сила по съображения изложени в отговора на Директора на ТД на НАП С.-град от 21.10.2020г .Претендира юрисконсулско възнаграждения.

Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваният отговор изх.№ 10-53-03-635/19.05.2020г на директора на офис „Център“ при ТД на НАП С. впоследствие потвърден с отговор изх.№ 24-10-1298/8/21.10.2020г на Директора на ТД на НАП С. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК във вр. С чл. тъй като с него се създават задължения за правния субект за заплащане на лихви върху погасени дан. задължения.

Същият е оспорен от страна с активна процесуална легитимация - участник в административното производство, чийто права и интереси са пряко засегнати, с оглед предвидените в него неблагоприятни последици. Жалбата е подадена в срок до компетентния да я разгледа съд и е процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Спора е правен и се отнася до правилното разпределяне на сумите внесени в данъчно осигурителната сметка на [фирма] с вальор от 08.04.2020г в размер на 12371.26лв и с вальор от 14.04.2020г в размер на 5000лв .

С плащането от 08.04.2020г в размер на 12371.26лв са погасени задълженията за авансови вноски за корпоративен данък в размер на 5000лв и част от годишния корпоративен данък в размер на 7371.26лв , декларирани с декларация по чл.92 ал.1 от ЗКПО с вх.№ 2210И0735619/31.03.2020г. Със следващото плащане от 14.04.2020г в размер на 5000лв е погасено частично задължение по СД по ЗДДС с вх.№ 22104001201/12.04.2020г за дан. период м.03.2020г

Публичните общински и държавни вземания, за които се прилагат пра-вилата на чл. 169 от ДОПК, са изрично изброени в чл. 162, ал.2, ал.5 и ал.6 на ДОПК. Това са: данъци, митни сборове, задължителни осигурителни вноски; държавни и общински такси; незаконосъобразно извършени осигурителни разходи; паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата; вземания по влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините; вземания по влезли в сила наказателни постановления; лихвите за публичните държавни и общински вземания. В случая , както беше посочено по-горе , не се оспорва дължимостта респ. погасяването на публичните задължение от публичния изпълнител , а реда по който е извършено това , в резултат на което са натрупани лихви върху непогасени своевременно публични държавни вземания.

Съгласно действащата редакция на разпоредбата на чл. 169, ал. 4 от ДОПК, до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява кой вид от задълженията, установявани от НАП, иска да погаси. В същата норма в точки от 1 до 4 законодателят изрично е посочил четирите вида задължения, които могат да се

заявят при плащане, а именно: задължения за данъци и други задължения за централния бюджет; задължения за задължителни осигурителни вноски за социално-осигурителните фондове, администрирани от НОИ, задължения за здравноосигурителни вноски за бюджета на НЗОК и задължения за вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване. Съгласно чл. 169, ал. 5 от ДОПК, за всеки от четирите вида публични задължения е приложен принципът за погасяване на най-ранното по срок на плащане задължение. В качеството си на задължено лице, платецът упражнява правото си на избор кой вид публично вземане иска да погаси с внасянето на дължимата сума по съответния вид сметка на териториална структура на НАП. Това означава, че ако например задълженото лице извърши плащане по банкова сметка на НАП за задължения за данъци и други задължения централния бюджет, с платената сума ще бъдат погасени неговите задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДФЛ), по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДС) и други данъчни задължения, но не и напр. задължения за осигурителни вноски. В случай, че платената сума не е достатъчна за погасяването на всички непогасени задължения на лицето от съответния вид, с нея ще бъдат погасени задълженията, които имат най-ранен срок за плащане. Именно поради това, от внесените от жалбоподателя по неговата ДОС /данъчно-осигурителна сметка/ суми от 08.04.2020г са погасени първо задълженията за корпоративен данък със срок на плащане 31.03.2016 г. /авансов и окончателен и годишен данък /, тъй като същите са били изискуеми към момента на внасяне на средствата в сметките на НАП, а задължението за ДДС е платено впоследствие с внесената сума от 5000лв на 14.04.2020г, тъй като срока на плащане на това задължение е 14.04.2020 г. т.е с платената сума е погасено задължението което е възникнало по-рано между двете еднакви по вид публични задължения. С подаване на СД по ЗДС се счита, че данъкът е установен и от този момента възниква задължението за неговото погасяване, поради което задължението по подадената от жалбоподателя СД на 12.04.2020г не е било погасено със сумата внесена по ДОС на 08.04.2020г

Правилата при погасяване на публични задължения, които се установяват от НАП, се свеждат до следното: длъжникът има право да заяви кой вид задължение плаща, но няма право да каже кое от задълженията си от този вид плаща. Разпределението на вноската за погасяване на задължения от един и същи вид се извършва по правилото най-напред се погасява най-старото задължение. Ако най-старите две данъчни задължения са с един и същи срок, вноската се разпределя съразмерно между тях.

В случай, че лицето е внесло по-голяма сума от размера на задълженията му от съответния вид, при положение, че същото не е заявило сумата да му бъде възстановена, с непогасения остатък, ще се погасят нововъзникнали задължения в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице от същия вид като вида на сметката, по която е постъпило плащането, по реда на тяхното възникване.

Следователно правилно ответника в настоящия процес е погасил последователно с оглед момента на възникването им публичните задължения на жалбоподателя, които последния е самоначислил чрез подаване на декларация по чл.92 ал.1 от ЗКПО с вх.№ 2210И0735619/31.03.2020г. и СД по ЗДС с вх.№ [ЕГН]/12.04.2020г за дан.период м.03.2020г

При прилагане на чл. 169, ал. 5 от ДОПК, към погасяване на лихви се пристъпва след погасяване на всички главници на задълженията.

Публичните вземания се погасяват в следната последователност: - главница, лихви, разноси. В този случай, с една сума ще бъде намалена главницата и дългът ще бъде редуциран, както следва - главница, лихви и разноси. Върху главницата ще се начисляват нови лихви, които ще се прибавят към съществуващото задължение за лихва в размер на пропорционално внесена сума. Ако следващата вноска е достатъчна за погасяване на главницата, с остатъка ще започне погасяване на натрупаните до момента лихви и така до окончателното ликвидирание на дълга. Следователно лихвите се плащат едва след погасяване на всички главници, независимо, че някои от задълженията за лихви са възникнали по-рано. В конкретния случай, претенциите на жалбоподателя за недължимост на лихви върху платенени в срок публични задължения са неоснователни, доколкото лицето не е декларирало задълженията си за ДДС към момента на първото плащане от 08.04.2020г.

Редът и начинът, по който се извършва това погасяване е определен със Заповед №ЗМФ-195 от 05.03.2014 г. на Министъра на финансите. Заповедта е публикувана на Интернет страниците на НАП и Министерство на финансите.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за неоснователен и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и предвид претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че такава се следва и същото се определя, съобразно разпоредбата на чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 500лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], представлявано от В. Д. против Отговор изх.№ 10-53-03-635/19.05.2020г на директора на офис „Център“ при ТД на НАП С., потвърден с отговор изх.№ 24-10-1298/8/21.10.2020г на Директора на ТД на НАП С.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат[ЕИК], представлявано от В. Д., да заплати на ТД на НАП С., сумата от 500лв. юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.268 ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

СЪДИЯ: